

PROPOSTA DELS INFANTS

No et comportis ni actuïs pel "què diran", ni justifiquis tots els pensaments i actuacions que tens al llarg del dia. I no m'obliguis a fer-ho.

No cal que et sentis orgullós del que faig, ni que m'aplaudeixis quan començo a caminar, parlar o fer qualsevol acció lògica i normal que he d'aprendre. No cal que em mostris públicament com un animal de circ i m'obliguis a repetir la mateixa acció una vegada rere una altra:

—Mira què fa la nena!

Més que una aprovació, necessito amor durant els primers anys. Això sí, no supeditat a un comportament estàndard o acceptat com a correcte. Mai no he entès aquesta pregunta dels adults referents als nadons:

—És bo o dolent? Es porta bé?

Vull viure i escollir la pròpia vida. Vull creure en el que sóc, enamorar-me de mi i no de com em veuen o em miren. No vull una autoimatge basada en l'opinió aliena ni dissenyar una personalitat d'acord amb els altres. Tinc un potencial enorme per desenvolupar i no vull ser simplement una imitadora. Si he de fer el mateix que tu, potser no hauria calgut que hagués vingut a aquest món.

No vull passar-me la vida fingint i demostrant que sóc digna d'amor, cercant l'elogi i el reconeixement extern i fent allò que s'espera que faci. No vull passar-me la vida justificant-me ni defensant un personatge. Per tant, no m'obliguis a fer el dibuix que a tu t'agrada o que tu faries. Al contrari, deixa'm crear i escollir amb total llibertat. Si m'aplaudeixen, serà fantàstic; si no, també!